

Wat we leren uit de geschiedenis van Israël

1. De mens richt zich vanzelf op alles buiten God

Door heel de geschiedenis van Israël zien we hetzelfde patroon:

- het volk richt zich op eigen belangen,
- op cultuur,
- op projecten,
- op het bouwen van “eigen huizen”,
- en niet op het leven in overeenstemming met Gods Tora.

Jezus zegt: “Wie Mij liefheeft, onderhoudt Mijn geboden.” Maar religie wordt vaak een culturele versiering, een decor van “God is met ons”, terwijl het hart elders is.

2. Wanneer religie zich aanpast aan de cultuur

Als godsdienst zich afstemt op de cultuur:

- wordt het uiterlijk,
- draait het om activiteiten,
- om projecten,
- om respect voor alles wat binnenkomt,
- en verdwijnt de heiligheid van God uit het midden.

Zoals in Israël de glorie uit de tempel verdween, zo kan Christus ook de kandelaar wegnemen uit een gemeente — en men merkt het niet, omdat men alleen ziet wat voor ogen is.

3. Verbondstrouw vraagt onderscheid

In Israël liet men mensen toe op de heiligste plaatsen die daar niet thuishoorden. Nehemia moest ingrijpen omdat het volk de Tora had losgelaten.

Ook vandaag is het gevaar dat:

- **we alles toelaten,**
- **geen onderscheid meer maken,**
- **en de heiligheid van God vervangen door menselijke religie.**

De Schrift is duidelijk: het Koninkrijk van God vraagt wedergeboorte, niet alleen traditie of cultuur.

4. De verleiding van traditie zonder gehoorzaamheid

In Nehemia's tijd wilde men terug naar een religieus systeem zonder hart. Vandaag zien we hetzelfde:

- **kerken die traditie nieuw leven willen inblazen,**
- **maar zonder bekering,**
- **zonder gehoorzaamheid,**
- **zonder de centrale plaats van Christus.**

Waar de Tora wordt genegeerd, wordt de gemeente leeg van binnen — een vorm zonder kracht.

5. De geestelijke strijd is dezelfde

Nehemia moest het volk terugroepen naar trouw. Wij leven in een tijd van grote afval, maar de strijd is dezelfde:

- **Zonder Hem kunnen we niets.**
- **Met Hem springen we over een muur.**
- **Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis.**
- **Hij zegt: "Heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen."**

Dit is geen pessimisme, maar verbondshoop: God blijft trouw aan Zichzelf en aan allen die Hem zoeken in waarheid.

6. Kernzin

Geschiedenis leert ons dat religie zonder gehoorzaamheid verandert in cultuur, maar gehoorzaamheid uit liefde brengt Gods tegenwoordigheid terug in het midden. De strijd van Genesis 3:15 komt tot een climax.

Wachter wat is er van de morgen?

Deze zin komt uit Jesaja 21:11–12, een korte maar indringende profetie. Het is één van de meest geladen vragen in de hele Bijbel, omdat het de roep is van een volk dat in duisternis leeft en wil weten of er ooit weer licht komt.